

נהג זהיר 1961

פרסים יקרי ערך יוגרלו בין הזוכים:

- **טיסה** במטוס סילון של חב' "אולימפיק" לפרס וחזרה — עם דמי חופשה.
- **טיוול** באנית שהם בים התיכון.
- **ספריה** של 25 תקליטים ארוכי גגן.

ופרסים רבים נוספים

הפרס היקר ביותר, אשר בו יזכה כל נהג זהיר

חיוו-וחיי הזולת!

מקומות חדרשמה:

- (1) בכל סניפי המועצה הלאומית למניעת תאונות;
- (2) בעיריות, במועצות מקומיות ואזוריות;
- (3) בכל תחנות "דלק", "סגולי", "פזי";
- (4) במוסכי אגוד המוסכים;
- (5) בכל בתי הדואר בארץ.

הרשם עוד היום!

המועצה הלאומית למניעת תאונות

שבוע אחרון לקבלת

כריכות שנת 1960

במשכר "העולם הזה", תל-אביב, גליקסון 8 (על-יד כיכר דיזנגוף).

מחיר הכריכה הוא — 5. ל"י הכרך.

שעות קבלת הכרכים: יום שני וחמישי בשבוע בין השעות שש עד שמונה אחרי-צהריים.

קוראים הרין ואלמוני

כשהיינו בדרך לאילת, לא רחוק מנווה מירב (היא מסעדה באמצע הדרך בין מצפה רמון ויטבתה) פגשנו בשני בחורים על קטנוע. הם התעניינו בנו מאוד, שאלו לפרטים וגם הצטלמו במצלמה שלהם ושלנו. בסופו של דבר נפרדנו, ושכחנו לקחת תמונת אחד מהשני.

היות ואנו רוצים את תמונתנו, ובו לתת להם את תמונתם, אנו מצרפים בזאת את התמונה ומבקשים לפרסמה, נקווה שכל מי שמכירם ויודעם יסב את תשומת-ליבם לתמונה, כדי שיתקשרו עמנו.

מתי ויפה הרון, רחוב רמברנדט 34, תל-אביב

1 (זכר) : 1 (נקבה)

אינכם מתארים לעצמכם כמה נרגעתי כשקראתי בכתבה "חוק כמו סוס" (העולם הזה 1210) את הפסקה בא: "היחסים בין הזכרים לבין הנקבות בארץ הוא 1 ל-1". לאור בריתנו עם צרפת, והשפעת התרבות הצרפתית על הארץ, חששתי כי היחסים בין הזכרים לבין הנקבות בארץ הם, לא פחות, 2 ל-1.

אביאל רונן, רחובות
הקורא רונן ניצח את המגיה — אחד: אחד.

רציני לגמרי

אני נערה ישראלית בת 17. אני מתכתבת עם נוער יהודי בנווה. אחת מחברותי לעט נמצאת בארץ צוהרית, בסופר סוציאלי יהודי, וד"ר בנפרד מהוריה. אביה נוצרי ואמה יהודית, אורח-החיים בביתה הוא נוצרי. הנערה הנ"ל נקשרה לדת היהודית, ועל כן נפרדה מהוריה.

אני סיפרתי לה על הנוער בארץ ועל החוסש של האוהר במדינה מכל הבחינות. היא משתוקקת מאוד לעלות ארצה ולהיות ישראלית, כמוני. אני פונה בזה אל המוסדות הדתיים שיעזרו לה להגשים את שאיפתה. אני מקווה שלא תחשבו שהיות וגילי קטן, אני נערה מזויזה. אני מצרפת בזה את תמונתי, שתראו שכל דברי רציניים, כמו הפרצוף הרציני שניבט אליכם.

דינא סופר, רמת-גן

השתוללות כרחובות

הרשו לי לזכות למספר גופים ממכוני ומעצבי ספורט הכדורגל במדינה: להתאחדות לכדורגל, להתאחדות השופטים, למרכז מכבי, לעתונות הספורט, בקשר עם מישח כדורגל (נכון יותר לכנותו ההשתוללות) שנערכה בשבת 28.1.61 על מגרש מכבי רחובות, כי משחק מכבי שעריו-רחובות נגד מכבי חדרה.

על לשריקת השופט לבעיטת-11, לזכות חדרה, התנהל הכל למישרין. כאות דעה הפך המיגרש לשדה-קטל. שחקני שעריו רחובות נידפו את השופט בקללות נסות ונכרצות ורחפוח, ללא הגבה מצדו. לכשר או שהכל ניתן לעשות ללא הגבה, החלו מכבי בשחקני חדרה הצעירים. גבירצמן קיבל סטירה, לפני שירה את בעיטת ה-11 השוער רוטמן הוכה פעמים רבות בכל חלקי גופו, ולא היה שחקן אחד בקבוצת מכבי חדרה שלא ספג מכות נאמנות, עד כדי כך שהשחקן חיים זוהר נלקח באותו לילה לבית חולים בחיפה, כשהוא סובל מהתקפת כליות עקב בעיטה בבטנו. כל זה נעשה בטווח קרוב מאוד לשופט, עד כדי כך שכל מנה להתעלם היה חייב השופט להפנות גבו ברוב המקרים.

אחרי המישחק הוכו כמה משחקני חדרה על-ידי הקהל, על שהשוו התוצאה. במשך המישחק, כשניסה מאמן חדרה, מר שלמברג, לתת הוראות לשחקניו, הושחק בגופו על-ידי כמה מסדרני ואנשי רחובות, שהיו במיגרש עצמו בעת המישחק. רבותי מתי תפסיקו ההשתוללות במגרשי הספורט?

אבשלום לובין, חדרה

תלונת הקורא לובין, לשעבר שחקן מכבי חדרה במשך שנים רבות, טעונה סיפוח מטעם המוסדות המוסמכים.

עזרה לאשכנז

מהכתבה "במקום לחם לילדים" (העולם הזה 1218) התברר לי כי השבועון "ראיון" מפסיד חמש אנורות על כל חוברת נמכרת. אני מציע, אמא, להפסיק לקנות את "ראיון", משום כדי לא לגרום הפסדים למערכת השבועון.

יגאל ישן, תל-אביב

קוראי העתון, המגלים עניין ועירנות בכל שאלה מן השאלות המעוררות בעתון זה, אד מה נניד על כך שהתגובה האחת והיחידה לשאלת חיים זו שלנו, התבטאה בכתב קצר על דבר צלומה של נערה כלונדית מבין הפליטים (העולם הזה 1216)? מגול כהן, תל-ארה, ירושלים

הקורא כהן, מי שישב למעלה מעשר שנים, עד מלחמת-העצמאות, בארמונו של המלך עבדאללה, בנה את בניינו וניהל את ענייניו, חוסא כלפי הקוראים. המערכת עיכבה את פירסום מכתביה-תגובה עד לגמר ה-סידרה.

דעתי, כצבר וכחייל בן 10 מנסיציונה: המלחמה נפסחה עלינו על-ידי צבאות ערב ונכתימה בניצחון צה"ל עליהם. היתה זו מלחמה בח הקרב חסם היהודי את מיטב בניו ובנותיו. האם אפשר להחזיר לי חיים את הבנים והבנות שנפללו? כן! שלא! כד איאפשר להחזיר ארצה את הפליטים הערבים שעזבו את הארץ מרצונם הטוב, בתיקווה לחזור כעבור שבועיים למדינת היהודים המושמדת.

אילו היפסדנו את המלחמה, הרי הערבים היו שוחטים אותנו אחר אחר, ואז האם היתה יכולה להיות אשפות של החי-זר הפליטים היהודיים לארץ?

דוד אפלבוים, איי-ס

נאצים בקנדה

זכרים את הנאצי אנדרה בלמול ספורא, בסחון קוויבק, שפוטט מעבודתו אחרי ש-הודיע פומבית כי ישתתף את כל היהודים לתאי-גז (העולם הזה 1200)? ובכן, לאחר כל מה שקרה, מתי זרים אותו לעבודה במשרדה-התחבורה?

אל יתמה הקורא כי בקנדה הכל אפי שר. דוגמה אחת: העיר סונסריאל מ-חולקת לרשויות עיר-רונות קטנות. באי שר מרצה לליקה בכניין, ששווי 600 אלף דולאר והעומד בדיק על הגבול בין שתי שכונות, נער-כה ישיבה כדי להחליט אינו רשות עירונית חייבת לשלוח את הכבאים שלה. האש לא מוכתה לסוף הדיונים, וכיום עומד בכניין שרוף כולו, וגם הוא שער לא התמוטט.

מיכאל גבעון, מונטריאול, קנדה

"אכסודוס" בקאליפורניה

כקורא קבוע של "העולם הזה", נדהמתי בשעתו מבקורתם על התסריט של "אכסודוס".

אחרי שהייתי בהצגת-הכוכבה של הסרט, יכולתי אני לומר כמה מלא כי זהו סרט בלתי-רדיל. כאן מדברים על זה ויכולה בפרם, "אוסקאר" של השנה. השחקנים נפלי אים. סאל מינאו ספתיע במישחקו המעולה, כדוב לנדאו. מול ניסמו ידוע באותו מישחק המיוחד הוא נראה ממש ככחור ישראלי. גם האחרים מצוינים. הסרט צולם כי מסקמות חיים ביותר בארץ, בצבעים נהדרים, וממש מדבר אל הלב. אפילו בנרות אל תמצאו "משגל המוני של הפלמ"ח", עליו כתבתם, בשעתו. בסך-הכל זה סרט ניםלא, שיתרום רבות למען ארצנו ולמען היהודים בעולם כולו.

דליה גלמן, בחרלי היס, קאליפורניה, ארצות-הברית

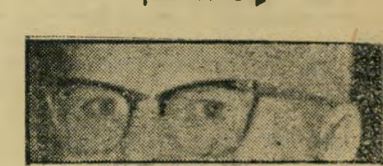
המעשים הפוריים של הפלמ"ח, שהוזכרו בביקורת על הספר "העולם הזה 1172", הושגו מסו מתוך התסריט, אשר פרטי נתגלו בפרס הראשונה מעל עמודי העולם הזה (1175).

ארבע עיניים

מדוע לא נתנו לסרבאציוס מלכתחילה לר-אות את אייכמן ב"ארבע עיניים"? הרי הוא לא דרש לשמוע אותו ב"ארבע אוזי

עיני אייכמן

עיני סרבאציוס

גייס" — והרמו של העורר (העולם הזה 1212) על מסשירי-האונה כדור. למי זה איכפת עם סרבאציוס יסתכל ב"עיני אייכמן", ולהיפך? שיסתכלו שניהם ויהי-י!

מרים גולדין, סברה

ארבע העיניים — ראה תמונות.

בגישנה במדבר

כרצוננו לבקש את עזרתכם בחיפוש אחריו שני אלמונים חביבים, אשר תמונתם אצלנו ותמונתנו אצלם. הדבר החרש כמילון שאני ובעלי ביצענו בכוכות. נסענו באופניים סמחולח עד אילת.

שורק את אביטל